

Mijntje

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Thieu Sijbers

Ze zit er alleen en ze is wijd-e-weg verslete, ze hawt zich nog flink mer wil niks d'r van wete

Mer 't is nie zûveul mer mî Mijntjes, in d'r houske mî witte gordijntjes

Ze zit 'r gelaote d'rren tijd af te waochte, ze maok 't nie lang mir, is amper bij machte
De geraniums vur 't raomke, mi haond die vort bève, bij tije 'n scheut of wè waoter te gève

Toch doe ze d'r eige al val 't nie mee, noit hulp hier van vrimde dè wil ze nie nee

Ze hè al wè langer d'r eige gedaon, ze hè aalt al alleen in 't leve gestaon

Ze hâ kunne trouwe hil vruger dik zat, mer 't maonsvolk kreeg op ons Mijntje gin vat
Aon d'n dizze waor 't ditte ,mî d'n dieje waor 't dè, te breed of te lang 't waor aalt wel wè

D'n tijd dè ze jong waor en knap is verstreke, ze weet 't wel vort, ze hè wè naw aalt gekeke

Naw zit ze alleen aochter witte gordijntjes, d'r end af te waochte: 't is nie veul mir mî Mijntjes